

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A helyes uton.

Pécs, 1898. augusztus 1.

Kállay Béni, közös pénzügyminiszter a múlt héten Budapesten járt s harmadfél órán keresztül tanácskozott Bánffy báróval; azután látogatást tett Csernátynál, Tisza Kálmán kebelbarátjánál s még aznap visszatért Bécsbe. A kormánypárti újságok idegesen tiltakoztak az ellene felfogás ellen, mintha ez a látogatás összefüggésben lenne a kiegyezés kérdésével s váltig erősítették, hogy Kállay csak a boszniai vasut ügyét jött megbeszélni Budapestre.

A következők azonban mégis megmutatta, hogy a közös pénzügyminiszter bizony „kiegyezésben” utazott, de ezuttal nem sikerült megkötnie az üzletet, Bánffy nem állt kötélnek, hogy akár a provizorium meghosszabbítását, akár a 14-ik §. alapján való kiegyezésrendezést megígérte volna Thun gróf követének. Kállay visszatérte után az osztrák kormány rögtön összeült tanácskozásra s a mint minden jel mutatja szörnyen felfortyant a magyar kormány ellen, hogy nem akarja kihuzni a tuskét a osztrák kolléga lábából.

Pedig nem sokat kértek tőle, csak azt, hogy vagy fogadja el a 14-ik §-t, vagy várjon addig, a mig Thun gróf megcsinálja Ausztriában az új választási rendszert s

az ennek alapján összeülendő Reichsrathtal elfogadtatja a kiegyezési javaslatokat. Hogy Bánffy báró ebbe az ajánlatba nem ment bele, az kitetszik abból a bécsi lármából, a mely Kállay utazása s a szombati osztrák minisztertanács nyomán keletkezett s Bánffy állását tarthatatlannak híreszteli.

Elül járt ebben a Neue Freie Presse, mely szörnyen panaszkodik, hogy a magyar kormány előtt teljesen háttérbe szorul az a kérdés, hogy az osztrák zavarokból hogyan sikerül megtalálni a helyes kivezető utat; csak az a fő előtte, hogy Bánffy megmaradhasson továbbra is a kormányon.

Nos, miránk ugyan senki sem foghatja, hogy valami nagyon lelkesülnénk a Bánffy-kormányért, vagy hogy ennek a kormánynak erénye gyanánt magasztaltuk volna göröcsös ragaszkodását a hatalom birtokához, de azért kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy ezt csak addig rójuk fel a kormánynak, mig uralmát a törvényes szabadság és az ország igaz érdekeinek feláldozásával törekszik fentartani. Elég szer hangoztattuk, hogy a magyar kormány vétkezik hazája és politikai kötelessége ellen, ha a bécsi parancsok keresztülvitelét erőszakolja a magyar érdekek rovására, de viszont a legcsekélyebb kifogásunk nincs ellene, ha a hatalom birtokát akként iparkodik magának biztosítani, hogy erősen

ragaszkodik a törvényhez s a törvényhozás előtt tett ünnepélyes ígéreteihez.

Pedig a fenforgó esetben úgy áll a dolog, hogy csak ilyen módon erősítheti meg pozícióját, mert ha elhagyja a törvényes utat s tett kijelentéseivel ellentétben elfogadja az újabb provizoriumot vagy a vám- és kereskedelmi szövetségnek az osztrák 14-ik §. segítségével való létesítését, akkor okvetlenül megrendül a pozíciója alulról s oly parlamenti zavarokat idézhetne föl, a melyekben Ausztria alkotmányos állapotai sinylenek. Mig ha tartja a törvényt s áll a saját kijelentése mellett, akkor lehetetlen, hogy felülről is válságba kergessék, mert hisz a korona szentesítette az 1898. évi I. törvénycikket, a mely záros határidőket tűzött ki a kiegyezési törvények megalkotására, s azokat a kijelentéseket sem tehette a korona előzetes jóváhagyása nélkül, a melyekben újabb provizoriumot s a 14-ik §. alkalmazását kizártak mondotta.

Ha egy kormány ily módon akarja magát megerősíteni a hatalom birtokában, csak a helyes uton jár, mert ez megegyezik a törvény álláspontjával s az ország érdekével s azért az osztrákok nemcsak a hatalmas kormánypártot, de egész Magyarországot pártkülönbség nélkül szemben fogják találni magukkal, ha a magyar kormányt azért akarják megbuktatni, mert ez

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Szép az élet.

Szép az élet; tenger élvet
Nyujt a bús lelkeknek,
Mit neked szánt, ne tévovázz:
Fogadd el, ne vedd meg.

*

Lányajak ha csókra vágyik,
Ne fordulj el tőle,
Ragadd meg a pillanatot
S ne nézz a jövőbe.

*

Jöjjön, minek jönnie kell,
Szemföldöt a multra
S jelennek élj, hisz oly rövid
Életünknek útja.

*

Alig élünk s már letarol
A halál kaszája . . .
S töprenkedni, bölcselkedni
Bolondok sajátja.

Szendrói József.

Elmélkedés.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

„Az élet igazán ügyesen van berendezve arra, hogy senki boldog ne lehessen.” Sok-

szor elgondolkoztam ezen az igazságon és kuttattam, vizsgáltam, vajjon magában az emberben rejlik-e a hiba, vagy rajtunk kívül eső dolgokban?

— Az ember telhetetlen az ő vágyaiban; még el sem érte az egyiket, már másik után vágyódik. S ezért nem lehet soha kielégíteni.

Próbálkoztam magamon. A legszerényebb keretek közé szoritottam vágyaimat, a legcsekélyebb irigység nélkül nézven a mások jobb helyzetét. És arra a tapasztalatra jutottam, hogy mégis csak az a rajtunk kívül eső valami, az gátolja boldogulásunkat.

Ezzel tisztában lévén, egészen fölösleges dolognak tartom a boldogságról való álmodozást. Nem marad egyéb hátra, mint megelégedni azzal, ami osztályrészünkül jutott. Embertársaink szeretete, becsülése, a természet szépségeinek élvezése, egy-egy jó könyv, a mely időről-időre kiragad bennünket a saját szűk látkörünkből, valami kedves foglalkozás, a mely leköti figyelmünket; kötelességeink pontos teljesítése és helyzetünk előnyeinek felismerése — mindezek némileg kárpótolnak bennünket a boldogság hiányáért, ezek teszik elviselhetővé az életet.

*

Áldozatokat hozni könnyebb, mint hozott áldozatokat elfogadni. Maga az, a ki áldoz, teljesen meg van elégedve önmagával, mert érzi, hogy valami rendkívüli dolgot cselekedett, a mely által kiemelkedik a közönséges halandók sorából. Utóbb a megszokás sokat levon

ugyan ez érzés magasztosságából, s ekkor felülkerekedik bennünk a gyarlóság és minden kis nélkülözésnél, amelyet az áldozatok megkövetelnek, feledjük a nyert előnyöket, csak a szükségét látjuk, csak az önmegtágadás nehézségeit érezzük: de még mindig könnyebb a helyzetünk, mint azé, aki elfogadja a meghozott áldozatokat. Őt lenyomja azok súlya s egész élete egy nagy szemrehányás, melyet önmagának tesz. Minden legcsekélyebb nélkülözésnél keserűséggel mondja magának: ez miattad van így s nem lehet másképen. Végtelen sorozata ez az önkínzásnak!

*

Lemondani! Kissé szomoruan hangzik, de meg lehet szokni ezt a szót. És van valami fölemelő abban, ha a lemondást gyakoroljuk. Szinte jobbnak képzeljük magunkat s jogot formálunk magunknak az emberek becsülésére. S aki életében sokszor gyakorolta a lemondás erényét, annak nem is olyan nehéz az. Mindenesetre fölemelőbb, mint az a tudat, hogy embertársaink boldogságának romjain építettük fel a magunkét. Azaz, hogy azt a valamit, a mit boldogságnak képzelünk, a mig el nem értük. Mert ha elértük, akkor látjuk csak, hogy mennyi hiányzik belőle ahhoz, hogy csakugyan boldogság legyen. Mindig az után vágyódunk, ami nincs és ha elértük egy részét, marad még elég, amit soha el nem érhetünk.

*

A szenvedély rossz tanácsadó: önzővé,

további provizorium kieszközlésére nem vállalkozik s megmarad ama kijelentése mellett, hogy a kiegyezési kérdéseket csak az alkotmányos Ausztriával tárgyalhatja s azokra az osztrák 14-ik §-t alkalmaztatni nem engedi.

Persze egészen más kérdés aztán az, hogy a Bánffy-kormány miféle konzekvenciákat von le ebből a törvényes álláspontból a gazdasági politika további irányzatára nézve. Mert a kormányparti sajtó magatartásából ítélve a provizorium és a 14-ik §. visszautasításából még nem következnek a gazdasági különválás s az önálló magyar vámterület felállítása. Minduntalan találkozunk kormányparti lapokban azzal a képtelen felfogással, hogy az önálló intézkedés úgy magyaráztassék, hogy a magyar törvényhozás egyoldaluan iktassa törvénybe a jelenlegi gazdasági közösség fentartását azzal a kikötéssel, hogy Ausztriában is hasonló intézkedések történjenek.

Nos mi teljesen kizártnak találjuk az önálló intézkedésnek illetően magyarázatát a további provizorium s a 14. §. visszautasítása mellett; mert hisz a fentiek szerint egyoldaluan meghozandó ilyen törvény már maga provizoriumot jelentene, addig t. i., míg Ausztriában is hasonló intézkedések történnek, s maga ez a törvény csak a 14-ik §. alapján érvényesülhetne, mert a föltételezett hasonló intézkedések az adott viszonyok közt Ausztriában másképp, mint a 14. §-sal életbeléptethetők nem volnának.

Ha a kormány tehát úgy magyarázná az önálló intézkedést, hogy a mostani status quót föntartja egyoldalú törvénnyel, akkor ugyanazzal a helyzettel találná magát szemben idehaza, mintha Thun gróf provizorium tervét elfogadná s Ausztriával a 14-ik §. alapján kötné meg a gazdasági szövetséget, mert hisz az ilyen önálló rendelkezés egy hajszállal sem különböznék

kegyetlenné teszi a legszelidebb jellemet is. Ezért őrizkedjünk attól, hogy reá hallgassunk.

*

Ha tévedtünk, legyen elég lelki erőnk és bátorságunk tévedéseink következményeit elviselni. Az igazságtalanság nagy bűn, amely önmagát bünteti meg. Az igazság érvényesüljön hát mindenkor, ha még oly nehezünkre esik is. Mások ne lakoljanak a mi hibáinkért.

*

Ha kevés örömet nyújt az élet, szálljunk magunkba és gondoljuk meg, hogy önszeretünk nem engedi fölismereni valódi értékünket s talán nem érdemeltünk jobbat, mint amiben részesülünk. Vagy ha igen, úgy forduljunk erős hittel, rendületlen bizalommal az Alkotóhoz, akinek végtelen jósága és igazságossága előbb-utóbb megadja nekünk azt, a mit megérdemeltünk.

*

Nyugalom a legfőbb ideálja annak, aki sokat küzdött, szenvedett s akit beteggé tesz minden fölindulás, legyen az öröm, vagy fájdalom.

*

Mennyi gyarlóság van bennünk! Megróvjuk azt a gondatlant, aki az égő üszköt az ut szélére dobja, könnyelműen meg nem gondolva, hogy milyen hamar tüzet foghat és nagy szerencsétlenségnek válhatik okozójává. És ugyanekkor képesek vagyunk szenvedélyunktől elragadtatva kihajítani egy szót, vagy mondatot, amely romboló anyaggal van telítve és kiszámíthatatlan károkat okozhat!

—a.

az abszolút Ausztriával kötött szövetségtől vagy a visszautasított provizoriumtól.

És ezt a kormány épen a Neue Freie Presse által felhányt hatalmi érdekből nagyon is figyelembe fogja venni, mert lehetetlen, hogy ne érezze azt a nagy erőt, a melyet neki az egész nemzet osztatlan támogatása a Thun gróf kísérleteinek visszautasítása körül nyújt s viszont tudtában ne legyen annak a nagy veszedelemnek, a mely a közhangulat fordulatából, a legelkeseredettebb parlamenti háborúság kitöréséből a nyakába szakadna akkor, ha az önálló rendelkezés ürügye alatt ugyanazokat a terveket akarná megvalósítani egyoldaluan, a melyek visszautasításában az egész nemzetet az oldala mellett találta.

Az újabb provizorium s a 14. §-sal való intézkedés visszautasításából más törvény és okserűen nem következhetik, mint az az önálló rendelkezés, a mely Magyarország gazdasági politikáját önállóan rendezze be, az eddigi közösség megszüntetésével, külön vámterülettel, külön bankkal s külön fogyasztási adótörvényekkel.

Csak ha ide vezet az az ut, a melyen haladt a kormány, amikor visszautasította Thun gróf közvetítő ügynökének ajánlatait, csak akkor számíthat az egész nemzetnek arra a hatalmas támogatására, a melynek okvetlenül diadallal kell végződnie.

Kerékpár - verseny.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. augusztus 1.

A pécsi bicycle-club vasárnap rendezte országos versenyét, mely alkalomra Szárits János Délmagyarország bajnoka, mérkőzésre hívta ki Lauber Dezsőt, a pécsi bicycle-club válszalagjának ez évi birtokosát, épen úgy, mint azt tavai Wiegand tette Bedő Imrével, a válszalag tavalyi birtokosával szemben.

Talán az egész délelőtti folyamán s még a kora délutáni órákban is folyton esővel nyegető idő volt az oka, hogy a verseny nem volt olyan látogatott, mint érdekességénél fogva azt várni lehetett volna, vagy pedig az, hogy a közönségnek nagy része üdülő helyeken van, de szinte meglepő volt az a sok üres hely, mely a páholyok és az ülőhelyek között megmaradt s az állóhelyeken sem voltak nagy számmal nézők.

Pedig a verseny már előre is elég érdekes számot ígért s több futam a legnagyobb mértékben felcsigázta a nézők érdeklődését.

Az egyes versenyszámokról tudósításunk a következő:

1. *Mérkőzés a válszalagért* 1000 méter (3 kör.) Indultak Lauber Dezső védő és Szárits János kihívó. Erős küzdelem után Lauber egy pneumatik előnnyel elsőnek érkezett be.

2. *Vendégek versenye* 2000 méter (6 kör.) Indultak öten. Végküzdelem Mons. Savary és Szárits János között volt várható. Mig azonban ezek egymás haladását kísérték figyelemmel, Heerfurth Leo hirtelen elébük került s akora előnyt nyert, hogy azt nem voltak képesek a célig behozni. Második Mons. Savary lett.

3. *Mérkőzés a válszalagért.* 1000 méter (3 kör.) Ennél a második futamnál is elsőnek Lauber Dezső érkezett be Szárits-csal szemben s így a harmadszori futam feleslegessé válván, Laubert a válszalaggal feldiszitették, ki így futotta be még egyszer a pályát a Rákócy-induló hangjai mellett.

4. *Tíz megye versenye* 3000 méter (9 kör.) Indultak öten s az első két körben nagyon lassu tempóban haladtak; a harmadik

fordulónál Lauber Dezső erős futamot kezdett, mi a többieket is hasonlóra ösztönözte, azonban még egy fél kört sem futottak be ily gyorsasággal, ismét szinte csigákként haladtak az utolsó előtti körig, a midőn ismét Lauber vezetett és elsőségét mindvégig meg is tartotta. Második lett Szárits János, harmadik Tiefenbacher Ferenc. A futam lassu voltát legjobban mutatja az, hogy a kilenc kört 7 perc 34³/₈ másodperc alatt futották meg.

5. *Nyeretlenek versenye* 2000 méter (6 kör.) Indulhatnak mindazok, kik még első díjat nem nyertek. Elég gyors tempóban futottak a versenyzők, kik között már elejétől kezdve a legfiatalabb Bedő, Andor, látszott legerősebb futónak. Az egész futam nagy része alatt ő vezetett és az utolsó körben teljes erővel haladva, óriási előnnyel érkezett be elsőnek. Második lett Hentz Győző, harmadik Mittweg Dénes.

Verseny többülésű gépekkel 4000 méter (12 kör.) Indultak kettős gépeken: Lauber Dezső és Bedő Andor, Ignác Károly és Hentz Győző; hármas gépen: Müllherr Ferenc, Heerfurth Leó és Tiefenbacher Ferenc. Ignác és Hentz a hatodik kör után kiállottak s így egy kettős és egy hármas gép között folyt tovább a verseny, mely a közönség általános érdeklődése között a kettős gép győzelmével végződött, melyen Lauber Dezső és Bedő Andor két ölnyivel előzték meg versenytársaikat.

7. *LXXV. verseny* 25000 méter (75 kör.) Ez a verseny volt a programnak legszebb pontja és különösen az utolsó három kör megfutása alatt az összes nézők egész en a pálya széléig előrementek, hogy az érdekes végküzdelmet jobban láthassák. Bedő Károly, Szárits János, Mons. Savary és Tiefenbacher Ferenc indultak s már az első körnél Bedő Károly kezdett vezetni a gyors pécsi tempóban. A vezetők gyanánt futó, kettős és hármas gépeken ülők átvették ezt a tempót és egymást folytonosan váltogatva mindvégig ily gyorsasággal vezettek az utolsó előtti kör befejeztéig, a midőn már csak Bedő és Szárits között folyt a verseny, mert Tiefenbacher kiállott, Mons. Savary pedig az ötvenedik körnél gépestől együtt elesett, szerencsére azonban leghátul levén, sem a többieknek nem vált akadályául, sem magának nem esett baja jelentéktelenebb horzsolásokon kívül, úgy hogy saját lábán ment az odasiető orvosok között az öltözőbe és csakhamar ismét megjelent a versenyterén, dressét rendes öltönyével váltva fel. Az utolsó előtti körig folyton Bedő vezetett, de midőn a tandem letért előle, Szárits hirtelen megelőzte és hiába fejtette ki Bedő összes erejét, a hátralevő egy körben nem volt képes újra az első helyre jutni. Száritsot a nézők hangosan megéljenezték, a mit különben Bedő is ép annyira megérdemelt, mert valóban szinte hihetetlen kitartással futottak mindketten elejétől végig a leggyorsabb tempóban, a 25 kilométert 40 perc 53 másodperc alatt futván be a nagy szél dacára.

Térelőny verseny. 1000 méter (3 kör.) Indultak: Szárits János 0, Tiefenbacher Ferenc 30, Heerfurth Leo 40 és Hentz Győző 55 méter előnnyel. Szárits és Tiefenbacher csakhamar lemondtak arról, hogy az előttük levőket beérjék, mig Heerfurth minden iparkodása dacára is csak jó másodikként tudott beérkezni Hentz után.

A *vigaszverseny* nevezés hiányában elradt, de így is hét óra volt, mire a versenyek véget értek, melyek lefolyása alatt Rác Gusztizenekara játszott s bizonyára még szebb eredményt értek volna el a versenyzők, ha az erős szél nem nehezítette volna meg annyira futásokat.

Este a „Vadember” szállodában gyűltek össze a sport hivei, hol kedélyes vacsora közben a díjakat is kiosztották a nyereknek.

H i r e k.

Pécs, 1898. aug. 1.

A mohácsi Zách Felicián.

Valami kókler, ki magát Záchnak nevezi (de úgy tudjuk — hogy miniszteri engedély nélkül, mert »Zách« nevét önhatalmulag magyarosította meg) a napokban pocsékká csufította a nagy Edisont az iparosok olvasó-körében.

A botrány lefolyása a következőkép történt: Zách ur feltűnő reklám-táblákat hordoztatott körül Mohácson és minden utcasarokra nagy színes képeket ragasztott ki, melyeken az volt mondva, hogy: »lesz alkalom látni, mit még nem láttak, hallani, mit még nem hallottak.« Ez után a nagy hangu bevezetés után ígért aztán »kinetograf«-ot (nem tudván azt, hogy ennek a csoda-masínának »kinematograf« a tisztességes igazi neve) és pedig az »Eredeti »Edison«-tól, továbbá pedig »Oriási fonograf«-ot valószínűleg ugyanattól az uri embertől és végül: »Magyar bűvészeti előadást ala Kratki Baschlik.«

A reklámtáblák és falragaszok hatottak annyira, hogy az iparos kör nagyterme közepesen megtelt oly publikummal, mely Edison találmányai iránt nagyon tud érdeklődni. Ezzel a nagy érdeklődéssel várta tehát a közönség a függöny felgördülését, de . . . csalódni végre is emberi dolog.

Zách urnak a bűvésze — mint ő azt nagy szepegve kihirdette — nem érkezett meg. No, sebj, ezt a jó mohácsi publikum nyugodt rezignációval tudomásul vette. Következett a fonograf-produkció, de . . . csalódni stb. A fonograf-masina egy két katonabandamuzsikát valahogy csak elrecsegett, de a szónoklat reprodukálása már sehogysem volt hallható. No, vigye a kánya, majd kártalanítja a közönséget a kinematográf, avagy is — Zách ur szerint — a »kinetograf«.

Hanem az eddig jábornak mutatkozott közönségnek ismét csak annak a mondásnak az igazságáról kell meggyőződnie, amely úgy kezdődik, hogy: »csalódni« stb. A termet elsötétítették, a függönyt felhúzták és megindították a gépet.

A látványosság után epedő közönség pedig várt, várt egy ideig ismét türelmesen, de végre is — midőn a rámas vásznon mozgó alakok sehogysem akartak mutatkozni, hanem csak egy-két alakot sötét folt — a türelem fonala egyszerre kettészakadt és olyan csincs abcugolás dörögte be a termet, amelyet még Mohácson nem hallottak ama bizonyos »legöregebb emberek« sem.

És a mikor azután Zách ur még ezután is hol leeresztette, hol felvonatta a függönyt, a termet pedig hol megvilágosította, hol elsötétítette, és mozgó alakot csak nem igen tudott láthatóvá tenni, — elkezdődött az igazi botrány. Mint valami orkán, úgy bömbölt száz torokból az abcug, száz és száz láb alól a legvadabb dörömbölés és sok-sok bájos és nem bájos ajakról a legélesebb füttyök pokoli süvöltése.

De Zách ur nem azért viseli a legvakmerőbb historiai alak nevét, hogy egy könnyen megadja magát. Nem és ezerszer nem. Ő dacosan tovább is experimentált, de most már a valamivel hálásabb masinán, a fonografon és ismét . . . recsegett a katonabandamuzsikája.

Ez a dac dühödté tette a közönséget. Kiabáltak, lármáztak, a székekre ugráltak, szidták a kókler Záchot és követelték a belépő díjak fejében fizetett pénzt vissza. És — ott-hagyták a laképnél nyílt színpadon Edison méltatlan tanítványát. Mire azonban a közönség kiért a teremből, Zách ur impresszáriója a pénzzel már elszellett.

A historiai igazság érdekében azonban megemlítjük, hogy többeknek sikerült az impresszáriótól, erélyes fellépéssel pénzüket visszazakapni.

Napirend 1898. augusztus 2-án.

Naptár: kedd; aug. 2. — Róm.-kath.: Alfonz. — Prot.: Gusztáv. — Görög-kel.: (jul. 21.) Simon. — Zsidó: Ab. 14. — Nap két 4 óra 24 perckor; nyugszik 7 óra 15 perckor. — Hold két 7 óra 17 perckor este; nyugszik 4 óra 31 perckor reggel. Hold-tölte reggel 5 óra 29 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 18 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, keleten csapadék várható.

— **(A csendőrkerületi parancsnok szemléje.)** Szelestey Károly, őrnagy, a székesfehérvári VI. számú csendőrkerület parancsnoka, mely kerülethez a pécsi szárnyparancsnokság is tartozik — tegnap este Pécsre érkezett s ma szemlélet tartott a pécsi csendőrszakasz és a parancsnoki kaszárnya legénysége felett, azután pedig az ügykezelést vizsgálta meg. A kerületi parancsnokot várbogyai Bogyay Vince csendőrszázados, szárnyparancsnok és Farkas Károly főhadnagy, a pécsi csendőrszakasz parancsnoka, fogadták. A kerületi parancsnok holnap utazik el Pécsről.

— **(Országos vásárunk)** tegnap délben kezdődött a budai külvárosi vásártéren. A vásár elégnépes, a kirakodó vásár nagy is, de az állatvásár csak közepes. Ló és szarvasmarha nincs olyan nagy számban, mint máskor szokott lenni. Ezen a vásáron szerepelnek első ízben a városi helypénzszedők s a vásáron kint vannak Reek György tanácsos, Pintér Ferenc első aljegyző, Oberhammer Antal rendőrkapitány is, hogy ott a felügyeletet gyakorolják.

(A verseci katasztrófa.) Versecen a vasárnapra virradó éjjel iszonyu orkán pusztított. Az orkán borzasztó pusztításokat vitt véghez s többek közt a honvéd kaszárnya egy részét is romba döntötte. Az eltemetett áldozatok közt volt Matis Gyula honvédszázados, a kit Pécsen is igen sokan ismernek itt tartózkodása idejéből s kinek lába összetört s fején, arcán és kezén szenvedett súlyos sérüléseket.

— **(Kinevezés.)** Oross Béla, kir. közjegyzőhelyettes, berettyó-ujfalusi lakos, a szigetvári járásbíróshoz aljegyzővé nevezett ki.

— **(Tűzvész Bellyén.)** Julius hó 30-án éjjel háromnegyed 12 kor Bellye község lakóit tűzlárma ébreszté fel édes álmukból. Ugyanis Pápa Ádám volt fűszerkereskedő szárazmalma égett. Az itteni még ifju »Önkéntes tűzoltó testület« gyors megjelenésének s fáradhatatlan, kitartó munkájának köszönhető, hogy a tűz nem terjedt tovább s így a kár csak mintegy 500 frt. Az egyet főparancsnoka Bozzay s Gruber István mint alparancsnok igazán nagy munkát vegeztek embereikkel. — A legénység közül különösen kitűntek Poth Fülöp és Horváth József. A legnagyobb szerencse a szerencsétlenségben az volt, hogy a legkisebb szellő sem éleszté a hatalmas tüzet, melynek lángjai toronymagasságig lobogtak, mert a malom körüli szalmakazalok, nádas pajták és nádas házak így mégis menthetők voltak. A malom 600 frtra volt biztosítva; a tűz keletkezésének oka teljesen ismeretlen, sokan azt hiszik, hogy boszúból gyújtották fel. Önkéntes tűzoltóink fáradhatatlan, emberfeletti erőmegfeszítésének köszönhető, hogy nagyobb szerencsétlenség nem történt.

— **(Percel Móric betegsége.)** Bonyhádról írják nekünk: A minap aggasztó hírek terjedtek el Percel Móric, a vitéz 48-as honvédtábornok egészségi állapotáról. Az ősz hadvezér nemrég csakugyan megbetegedett, de ma már tul van minden veszedelmen és néhány nap mulva már szabad levegőre is mehet.

— **(Pályázat.)** A kaposvári kir. törvényszéknél egy aljegyzői állás van üresedésben; pályázatok két hét alatt adandók be a kaposvári törvényszék elnökségéhez.

— **(Sikkasztás a szegzárdi gyámpénztárnál.)** Szegzárdi levelezőnk írja: Az aradi panama nálunk is, bár kisebb alakban,

isméllődik. Pappert Ferenc gyámpénztári segéd-könyvvivő, a ki meg volt bízva az ideiglenes letétek kezelésével, eddig 1950 frtban megállapított összeget sikkasztott el. A sikkasztót — a ki tettét beismerte — letartóztatták. A rovancsolás folyik. A városban általános izgatottság uralkodik s igen sok gyanus hirtelt szárnyra a sikkasztás részletei felől. Itt az a hír jár, hogy a miniszter el fogja rendelni az egész megyei pénztár átvizsgálását. A sikkasztó könnyelmű, részeges ember volt s feltűnő bőven költekezett. Az eddigi kárt az anyósa fedezte.

— **(Megerősítés.)** Az igazságügy-miniszter a mohácsi kir. járásbírósnál ideiglenes minőségben alkalmazott dr. Mester József aljegyzőt ebben az állásában végleg megerősítette.

— **(Dóra eltévedt.)** Tegnap délután a Széchenyi-térről a sarkos rendőr egy kis leányt vezetett be a városházára. A leányka eltévedt s minden kérdezősködésre csak annyit tudott felelni, hogy Dórának hívják. A városházán egy rendőr jószívű felesége meg-sajnálta és elvitte magával haza, míg a szülei érte nem mennek. Jött is estefelé az apja a kis leánynak, a ki lélekszakadva sietett bejelenteni a rendőrségre, hogy Dóra eltévedt. Nagy volt aztán az öröme, mikor megtudta, hogy Dóra megvan s fiakkerbe csapván magát, úgy ment ki a szigeti-városban lakó rendőrnéhez a kis leányáért. Öröme érthető is volt, mert a vásáros forgalomban könnyen baja eshetett volna a kis leánynak, a ki a felső-vámház-utcában levő lakásukról a közeli boltba cukorért ment s eltévedvén, a városházaig elbandukolt a nagy népforgalom és kocsiközlekedés között, anélkül, hogy valami baj érte volna.

— **(Betörés egy nyaraló pincéjébe.)** Vasárnap virradóra Bánffay Simon kir. tanácsos, közjegyzőnek a megyei árvaház melletti nyaralójának pincéjébe betörték. A nyaralóban kint lakik a tulajdonos és Balogh kir. táblai tanácselnök, de a betörés zajából senki sem hallott semmit. A nyaralóban még éjjel 11—12 óra felé fent voltak s a betörést csak később, éjfélután 2—3 óra között követhették el a tettesek, a kik valami elkényszeredett firmák lehettek, mert még — levesbe való zöldséget is loptak. A rendőrség keresi őket.

— **(Áthelyezés.)** Reizer Péter nagyigmándi kir. járásbírósi irnok, a lengyeltóti királyi járásbíróshoz helyeztetett át.

— **(A fürdés áldozata.)** A napokban Mohácson több ifju fürdött a szigeti oldalon, a Kanda-foknál a szabad Dunában. Mindnyájan kimentek már a partra, de a 18 éves Báltasszéki Mátyás kömiveslegény még egyszer visszaszaladt a vízbe, még pedig oly messze talált belemenni a Dunába, hogy egyszerre csak alámerült és mivel uszni nem tudott, nyomtalanul eltűnt a habokban.

— **(Méhtenyésztési szakelőadás.)** Abaffy József m. kir. állami méhészeti vándor tanár a folyó augusztus hónapban az alább megnevezett napokon és helyeken a méhészetből szakelőadást fog tartani. Még pedig: 9-én Pécsvaradon, 10-én Nádasdon, 11-én Hidasdon, 12-én Kis-Vejkén, 16-án Mohácson, 17-én Német-Bólyban, 18-án Baában, 19-én Vörösmarton, 20-án Bokroshát pusztán és Bellyén. Az elméleti előadások mindenkor délelőtt az illető községek tanácstermeiben, esetleg valamelyik iskola teremben, a gyakorlatiak pedig egy arra alkalmas méhtelegen tartatnak meg.

— **(Letartóztatott zsebmetsző.)** Az országos vásárokat rendszerint felkeresik az ismert, notórius zsebmetszők, hogy a vásári tömegben gyakorolják nem szabadalmazott művészetüket. A rendőrség hát éber szemmel kíséri a vásárban megforduló gyanus alakokat s ha megpillantja őket, elfogja és hűvösre teszi, még mielőtt valakinek kárt okoztak volna. Így járt ma reggel Kolompár Luca, bácskai, stanicsi cigányasszony is, akit Rangha őrmester felismert és bekísértetett a rendőr-

ségre. Kolompár Luca notórius zsebmetsző s most a vásár tartamára a rendőrség vendége lesz s csak a vásár végeztével fogják kibocsájtani, illetve kitoloncolni a városból.

— **(Betörési kísérlet egy vasuti áruraktárba.)** Egyik éjjel kocsin érkező tolvajok megkísérlették a németbólyi vasuti állomás áruraktárának feltörését, de szándékuk meghiúsult, mert nem tudták a Wertheim-lakatot az ajtóról leverni, csupán felső lapját feszítették föl. Erre a raktár ablakának egyik üvegtábláját törték be, de az ablak vasráccsokkal levén ellátva, azon sem tudtak behatolni. A raktártól egyik órházig mentek, a honnan a szárnyas baromfi egy részét ellopták. Az órház előtti szántáson észlelt kocsicsapás arra mutat, hogy a tolvajok Borjád felé vették utjokat.

— **(Megszökött elmebeteg.)** Darvas (Ran) Lajos, volt segédjegyző, ki excentrikus magaviseletéről és nevetséges rigmusairól régebben megismeretes volt, s később lopások miatt a fogház lakója is volt, s utóbb mint elmebeteg csavargott s többször kórházba került, a szegvárdi Ferenc-kórházból múlt kedden egy őrizetlen pillanatban egész pőrén megszökött s eddig még nem akadtak nyomára.

— **(Tízezer éves halak.)** Az egyesült-Államok nyugati részében a napokban igen érdekes leletre akadtak a munkások egy alagút áttörésénél. A furási munkálatok folyamán egy körülbelül 50 kilométer hosszú és 20 kilométer széles sörétegre bukkantak, a melyben teljesen jól konzervált halakat találtak. A geológusok megállapították, hogy ez a söréteg egy kiszáradt tó feneké, a melynek betemetődése körülbelül 10,000 esztendővel lehetett igénybe. A talált halak is tehát ilyen koruak. Alakjukra teljesen elütők azoktól a halaktól, a melynek azon vidék folyóiban és tavaiban ma előfordulnak. A munkások a talált halakat meg is izlelték, melyekkel a tudomány még tovább foglalkozik.

— **(Tizenhárom haláleset egy napon.)** Szombaton ugyancsak meleg napja volt a pécsi anyakönyvi hivatalnak. Nem kevesebb, mint tizenhárom halálozást jelentettek be e napon a hivatalban. Ebben ugyan a kórházak halálozása is bennfoglaltatik, azonban egy napra már régidő óta nem esett ily nagyszámú haláleset.

— **(A kézbesítések rendezése.)** A belügyminiszter a városhoz a kézbesítések rendezése dolgában szigorú körrendeletet küldött, amely ezt mondja: Az igazságügyi miniszter urnak ez évi június hónap 17-én 8247/1. szám alatt kelt átiratából arról értesültem, hogy az egyes törvényszékek és járásbírósgoknál feltűnően számos oly kézbesítői jelentés lett iktatva, melynek tárgya az volt, hogy a kézbesítés nem sikerült. Az észlelt esetek nagy száma arra enged következtetni, hogy a kézbesítésekkel megbízott közegek e feladatuk teljesítésében nem a kellő lelkiismeretességgel járnak el. Minthogy a kézbesítések körüli gyakori fennakadások, amellyel, hogy az iratok visszaküldözgetése a bíróságnak felesleges teendő okoz, az igazságszolgáltatás egész menetére káros visszahatással vannak, a közigazgatási hatóságok eljárását hátrányos szinten feltüntető szóban levő visszajárási kiküszöbölése céljából, utalással az 1898. évi július 1-én 40004. szám alatt kiadott itteni körrendeletre, felhívom a törvényhatóságot, hogy a kézbesítésekkel az 1875. X. t.-c. rendelkezései alapján megbízott közegeknek szigorú fegyelmi megtorlás terhe alatt köteleességüké tegye, hogy a kézbesítések teljesítésénél az illető egyén személyazonosságáról mindannyiszor alaposan győződjön meg, lakásváltoztatás esetén a fél új tartózkodási helyét alaposan kutassák s e részben a bíróságnak pontos, megbízható adatokat szolgáltatassanak. Továbbá felhívom a törvényhatóságot, hogy intézkedjék az iránt is, hogy a községekben a kézbesítéseket a községi vagy körjegyzők lehetőleg személyesen

teljesítsék, amennyiben pedig külön kézbesítők vannak alkalmazva, azokat teendőik iránt alaposan kiiktassák és a kézbesítések pontos teljesítése körül szoroson ellenőrizzék. Végül felhívom a törvényhatóságot, hogy egyszersmind szigorúan rendelkezék az iránt is, hogy kézbesítők ellen egyes konkrét esetekben emelt panaszok mindig azonnal soron kívül intéztesenek el s minden egyes felmerült esetben visszajárási és a szabálytalan eljárások megtorlása iránt tett intézkedésekről a feljelentést vagy panaszt tevő kir. bíróság közvetlenül értesíttessék. Elvárom a törvényhatóságtól, hogy a kívánt cél elérése érdekében minden irányban a kellő eréllyel intézkedjék és az eszközletekről hozzám kimerítő jelentést tegyen.

— **(A segesvári ütközet.)** Tegnap volt negyvenkilencedik évfordulója a segesvári ütközetnek. 1849. július 31-én vitta ez ütközetet Bam apó az oroszokkal, de töméntelen sokaságuk elől kénytelen volt meghátrálni. Ez ütközetben tünt el *Petőfi Sándor*, ott nyervén hősi halált a harc mezején.

— **(A grófné és a moslék.)** Egy harmatos liliomszínű tárgy és egy disznóeledel. Ezt a kettőt összeköti a glicerín, a mint itt szárazon következik: Egy akta érkezett Párisból a magyar királyi szabadalmi hivatalhoz, amely arról tesz tanuságot, hogy van Párisnak olyan mágnásasszonya, aki praktikusabb Amerika misszeinél és léháskodás helyett azzal tölti idejét, hogy laboratóriumában okos, gyakorlati dolgokon töri fejét. Romain de Diesbach grófné, a piperecikkek világában oly nagy szerepet játszó glicerín új előállítási módját kutatta. És rá is jött. Ennek az érdekes kísérletezésnek az eredménye, hogy szabadalmi hivatalunk 1997. sz. 299. alapszám alatt elkönyvelte, hogy Romain de Diesbach grófné, aki Párisban lakó földbirtokosné, szabadalmat jelentett be a glicerinnel moslékből való előállítására. Az ember feje zúg arra a képzetorlódásra, mit ez a hír okoz. A Páris boulevardjain végig kocsizó grófné épen oly szép akart lenni, mint társnői, sőt szebb, mert a rivalitásban a nő mindig kerülhetlenebb, mint a férfi. A női arc vonásait nem lehet javítani, de lehet az áttetszőséget, fehérséget, simaságot, puha bársonyságot. Erre meg köztudomás szerint mindig legjobb a glicerín. A grófné kissé gyöngéltette a bőrének lágyágát és fehérségét, amit természetesen az eddigi glicerín rosszaságának tulajdonított. Minden áron oly szép bőrt akart mint társnői, s így mindenáron oly glicerint hajszolt föl, a milyennel azok nem bírtak. Nagy hévvel kezdett maga kutatni új gyártási módok után, kezdetben finom, később mind kevésbé finom tárgyakból. A bőrének szépsége még mindig nem javult. Kétségbeesésében megróbált mindent, s végül eljutott a moslékig. Mennyi álmatlan éjszakát, mennyi fejtörést takar ez a szó: moslék. Hogy még ezzel a rettenetes szagu és állományu tárggyal is képes volt pancsolni, csak hogy az új glicerint előállítsa. De ne fűzzük tovább a föltalálás logikai processzusát, a minő az lehetett. Azt hisszük, hogy űde arcát az eddigi glicerín is megjavította volna; s azt hisszük, akkora önfeláldozást, hogy egy hatásosabb szépségsernyerésére (mely a fakó bőrt is fehérre főzi) még a moslékhoz is fordul valaki, csakis oly elkésereedett grófnétól várhatni, a ki tul lehet a hat ikszen.

— **(A kegyelet.)** Az a nép érdemli meg a jövőt, a mely megbecsüli multját. A népek legnagyobb erénye a kegyelet, melylyel a mult örömei és a szenvedései, történetök korszakos dicsőségei és megrázó katasztrófái, vezérlő nagyjaik iránt viselkednek. Az öröm vagy bánat, mely egy-egy nevezetes évfordulón kegyeletes visszaemlékezést ébreszt az utódokban, egy-egy bizonyítvány arról, hogy ez a nép megérdemelte a mult dicsőségeit s okulni akar a hajdan csapásain. A monumentális, avagy a legkisebb emlék is, melyet az évfordulót ünneplő kegyelet emel, egy-egy diadaloszlopa annak a nemzedéknek is, mely az

emlékre összeadta filléreit, rászentelte tudását, művészetét. — Nevezetes évforduló a magyarnak a most folyó év is. S a nép nem volt érzéketlen mikor ünnepelnie kellett félszázad előtt lefolyt küzdelmét és alkotmányos jogainak törvénynyé, élővalóvá váltát. Lelkesen és áldozattal ünnepelte a nemzet s itt és ott kisebb nagyobb emlékeket emelt az évforduló örömeire. — A kegyelet nyilatkozik meg mindez emlékekben, kegyeletre oktatják a jövő nemzedéket. Leghatalmasabb emléke az évfordulónak az az óriási csatakép, melyen magyar és lengyel művészek jelesei dolgoztak egy esztendőn át. Ecsetjüket a mult szellemének ihletése vezette és a mű, melylyel megörökítették a szabadságharc egyik legszebb diadalát, a mely kegyeletes célzatában, ép oly művészi a kivitelben, buzdító, lelkesítő, tanulságos. Az ország szívében, a fővárosban áll a kép, mielőtt külföldi vándorutjában hirdetné dicsőségünket, jelképeül annak, hogy a kor neve, melynek emlékeztetője, minden magyar szívnek kellős közepén van bevéve. Idegen országok fiai, németek, franciák, olaszok s mind, kik átutaznak Budapesten, elragadtatással szólnak erről a képről s nem győzik dicsérni azt a nemzetet, mely szabadsága bajnokainak már egy félszázad multán is ilyen hatalmas emléket készít. Mennyivel többet lát e képen a magyar, melyen envéreivel találkozik, a ki tudja kije volt neki a sok jeles, kik a képen megörökítvék. Bizony mindannyiunk dicsősége a *Bem-Petőfi körkép*, mert mindnyájunk nevében emléke a szabadságharcnak és a félszázados évfordulónak.

— **(Áthelyezett tanító.)** A közoktatási miniszter *Urik Antal*, goricaai állami elemi iskolai rendes tanítót, jelenlegi minőségében, a tőke-terebesi állami elemi iskolához helyezte át. *Urik Antal* volt az, kit a tanfelügyelő jelentésére a megye közigazgatási bizottsága legutóbbi ülésén megjutalmazott az iskolában tapasztalt előhaladás és magyarosodás érdekében kifejtett buzgóságáért. Most ezt a derék tanítót elveszti a goricaai iskola.

— **(Családi dráma.)** Családi dráma készült tegnap délben az alsó-havi-utcában. Egy munkásember részegen menván haza a korcsmából, kést fogott — veszekedés közben — a feleségére és két kicsi gyermekére. Az asszony ijedten menekült előle és gyermekeit magához véve, a rendőrségre ment segítségért. Onnan egy rendőr kiment a helyszínére és a késelni akaró családfőt bekísérte a hűvösre, hogy ott aludja ki fejéből a mámort.

— **(Belengrott a Dunába.)** Mohácson tegnapelőtt este a nyolc órai harangozás után egy, a munkás osztályhoz tartozó ismeretlen egyén a Dunai molnárrévben egy ladikba ment s abból ruhástól a Dunába ugrott. A közelben volt molnárok azonnal csónakba ültek s utána eveztek az ismeretlennek: de a víz ezt előbb vetette föl, mintsem azok hozzája értek és mivel többé fölszínre nem került, nem tudták kimenteni. Csak az ismeretlennek a víz színén uszó kalapját fogták ki, melyet a városházára vittek. Az ismeretlen öngyilkos aligha mohácsi, mert különben másnap már jelentkeztek volna a hozzátartozói.

— **(Az uborka.)** Salátának kitűnő, szezonnak kevésbé. A poéták nem szívesen választják témául az uborkaszzezon, melybe a nyár hivatalos megérkezéssel ünnepiesen beleléptünk. Most már rohamosan megéri és kifejlődik az uborka, melyről ellenségei sem állithatják, hogy finnyás növényházi gyümölcs lenne, amint hogy egyáltalában nem is gyümölcs, hanem mint már fentebb említettük, vegyesen saláta és szezon. E pillanatban szezon minőségben érdekel bennünket. A ma-holnap aktuálisá váló uborka megérdemli, hogy figyelemmel forduljunk felé. Nos, a szak tudósok igen szomorú prognózist csinálnak az idej uborka-szezonnak. Egy kiváló külföldi diplomata odanyilatkozott, hogy a spanyol-amerikai háború végig fog dühöngeni a kánikulán, s oly sorvasztóan unalmas lesz, hogy

sárgára aszalja a legzöldebb uborkát. A sok torpedónaszád, mely most a tenger hullámain szeli, elhessegeti a tengeri kigyókat, az uborkaszazon e vidám faunáját. Sőt a fiúmei cápa is problematikussá válik, mert lapunk egyik fiúmei barátja jelenti, hogy mióta az autonomisták oly éktelen lármát csapnak, a hirszolgalatra oly alkalmas tengeri szörnyeteg lélekszakadva menekülnek a Kvarnerórból. Mindez rosszat látszik jósolni s a gyöngédebb lelkűek úgy látják, hogy az uborka zordonabb, fenyegetőbb alakot ölt, mint azok az idomtalan felhőtömegek, melyek oly makacsul fügnek az égbolton. Szerencsére mindez csak látás. Az utolsó évek tapasztalásai fényesen beigazolták, hogy az uborka meghaladott, sőt túltengett álláspont, mely a századvégben csak a gourmandokat érdekli.

— **(Trafikok zárórái.)** A pénzügyminiszter az utóbbi napokban a kisebb dohányüzemek zárórainak megállapítása érdekében az alábbi körrendeletet intézte valamennyi kir. pénzügyigazgatóságához: »A dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok 15. §-a értelmében a dohánykiszárusok üzlethelyiségeiket esti 9 óráig kötelesek nyitva tartani. Minthogy a kisebb községekben a zárórának pontos betartása, amennyiben ily helyeken a forgalom a téli hónapokban az esti órákban teljesen megszűnik, a jövedék érdekében nem szükséges, fölhatalmazom a kir. pénzügyigazgatóságot, hogy ily községekben, ahol a 9 órai záróra szigorú betartását a helyi viszonyok nem követelik, annak merev betartásától eltekinthessen s ily helyeken a kiszárusok zárórait a viszonyokhoz képest a fenti szabálytól eltérő időben állapíthassa meg olyképen, hogy az ily üzletek az október—március hónapokban esti 7, az április—szeptember hónapokban esti 8 órakor bezárhatók legyenek.« A fenti pénzügyminiszteri körrendelet értelmében

ben a pénzügyigazgatóság a zárórák helyenkint való végleges megállapítása iránt a szükséges intézkedéseket megtette.

— **(A rehabilitált rák.)** Nagy ijedtség érte az emberiséget, amikor annak a híre terjedt, el, hogy Münchenben a rákban pestis-bacillusféle bakteriumot fedeztek föl, s hogy ezután már nem lehet nyugodtan rákot sem enni. Maga a rák nem ijedt meg, mert neki mindegy, hogy a pestis öli-e meg, vagy a szakácsné főzi-e meg. Nem ismeri a halálformák különbségét, neki a pestis nem nagyobb betegsége, mint az ember étvágya. Hanem az ember nem szereti a pestist ráklevésben sem. Mert ebben sem jó; ha rák, hadd legyen rák, s ha pestis, hát ne legyen pestis. Egyszerre csak megszűnt a rákevés, s a rák visszasülyedt alacsony természetrajzi rangjára. Mélyen a béka alá került, pedig a béka is jól lent van az állatok hierarchiájában. Mert a békát meg lehet enni, ha az ember megelepszik a combjával, de a rákot nem lehet más egyébre használni, csak a hátramenés szimbolumának. Most azonban megérkezett a rákot rehabilitáló hír. A tudomány tovább kutatott, s belátta, hogy a fölfödözés hirtelen örömeiben megrálgalmazta a rákot. Az a pestis csak rákpestis, s nem nagy betegség, csak épen a rák pusztul el tőle. Ami baj ugyan a ráknak, de nekünk jó, mert nem kell a ráklevést vesztegár alá fogni. A rákot csak jól meg kell főzni, s nem árthat, meg az embernek. Hiszen eddig is csak főve ették, az új fölfedezés tehát nem változtat semmit a rák sorsán. Megfőzik és megeszik mint azelőtt, mielőtt még a bacillusról tudtak volna valamit.

Ha villamvilágítási berendezéseket olcsón, jutányosan és csinos, tartós kivitelben akarunk beszerezni magunknak, ne sajnáljunk fáradságot és tekintsük meg Schönwald Imre buzgó és tevékeny helybeli kereskedőnk nagy szabásu villam világítási cikkekben raktárát ahol mindennemű tárgyak, nevezetesen: élet nagyságu mű szobor alakok, villany avagy légszeszre berendezve, szalon, ebédlő, fali, villamvilágítási csillárok, állólámpák a leggyönyörűbb és meglepőbb kivitelben, valódi francia gyártmány, továbbá a szebbnél szebb petroleum lámpák, mindennemű kiállításban találhatók. Izzótestek és felszerelések gyári árakban számítatnak. Mindennemű átalakítások és felszerelések a legjutányosabban eszközöltetnek.

Művészet, irodalom.

© „Ipari közigazgatás.“ Kovács István, helybeli kereskedelmi és iparkamarai fogalmazó ily című művének kiadása a szakférfiak és ipari szaklapok osztatlan tetszését megnyerte. A »Magyar Ipar«, az Országos Iparegyesület szakközlőnye, »melegen ajánlja a művet ipartestületek, szakemberek és főleg az iparhatóságok figyelmébe, mivel nagy hiányt van hivatva pótolni.« A »Magyar Nemzetgazda« szerint az »Ipari közigazgatás,« miután az ipartörvény revisiója egyelőre nem várható, a törvény alkalmazásánál jó ideig jeles szolgáltatásokat tehet. Az említett műnek nemcsak iparhatóságok, szakemberek, hanem ügyvédek, gyárosok és körjegyzők is jó hasznát vehetik, amennyiben az összes iparügyi elvi határozatok közt az iparügyi bírósági eljárásra, gyár-felügyeletre vonatkozó elvi határozatokon kívül

ségre. Kolompár Luca notórius zsebmetsző s most a vásár tartamára a rendőrség vendége lesz s csak a vásár végeztével fogják kibocsájtani, illetve kitoloncolni a városból.

— **(Betörési kísérlet egy vasúti áruraktárba.)** Egyik éjjel kocsin érkező tolvajok megkísérlették a németbólyi vasúti állomás áruraktárának feltörését, de szándékuk meghiúsult, mert nem tudták a Wertheim-lakatot az ajtóról levérni, csupán felső lapját feszítették föl. Erre a raktár ablakának egyik üvegtábláját törték be, de az ablak vasráccozattal lévén ellátva, azon sem tudtak behatolni. A raktártól egyik órházig mentek, a honnan a szárnyas baromfi egy részét ellopták. Az órház előtti szántáson észlelt kocscsapás arra mutat, hogy a tolvajok Borjád felé vették útjukat.

— **(Megszökött elmebeteg.)** Darvas (Ran) Lajos, volt segédjegyző, ki excentrikus magaviseletéről és nevetséges rigmusairól régebben megismeretes volt, s később lopások miatt a fogház lakója is volt, s utóbb mint elmebeteg csavargott s többször kórházba került, a szegvárdi Ferenc-kórházból mult kedden egy őrizetlen pillanatban egész pörén megszökött s eddig még nem akadtak nyomára.

— **(Tízezer éves halak.)** Az egyesült-Államok nyugati részében a napokban igen érdekes leletre akadtak a munkások egy alagút áttörésénél. A furási munkálatok folyamán egy körülbelül 50 kilométer hosszú és 20 kilométer széles sörétegre bukkantak, a melyben teljesen jól konzervált halakat találtak. A geológusok megállapították, hogy ez a söréteg egy kiszáradt tó feneké, a melynek betemetődése körülbelül 10,000 esztendőt vehetett igénybe. A talált halak is tehát ilyen korúak. Alakjukra teljesen elütők azoktól a halaktól, a melynek azon vidék folyóiban és tavaiban ma előfordulnak. A munkások a talált halakat meg is izlelték, melyekkel a tudomány még tovább foglalkozik.

— **(Tizenhárom halálos eset egy napon.)** Szombaton ugyancsak meleg napja volt a pécsi anyakönyvi hivatalnak. Nem kevesebb, mint tizenhárom halálos esetet jelentettek be e napon a hivatalban. Ebben ugyan a kórházak halálosa is bennfoglaltatik, azonban egy napra már régidő óta nem esett ily nagy számú halálos esetet.

— **(A kézbesítések rendezése.)** A belügyminiszter a városhoz a kézbesítések rendezése dolgában szigorú körrendeletet küldött, amely ezt mondja: Az igazságügyi miniszter urnak ez évi június hónap 17-én 8247/1. szám alatt kelt átiratából arról értesültem, hogy az egyes törvényszékek és járásbírósgoknál feltűnően számos oly kézbesítői jelentés lett iktatva, melynek tárgya az volt, hogy a kézbesítés nem sikerült. Az észlelt esetek nagy száma arra enged következtetni, hogy a kézbesítésekkel megbízott közegek e feladatuk teljesítésében nem a kellő lelkiismeretességgel járnak el. Minthogy a kézbesítések körüli gyakori fennakadások, amellyel, hogy az iratok visszaküldözgetése a bíróságnak felesleges teendőt okoz, az igazságszolgáltatás egész menetére káros visszahatással vannak, a közigazgatási hatóságok eljárását hátrányos szinten feltüntető szóban levő visszahatások kiküszöbölése céljából, utalással az 1898. évi július 1-én 40004. szám alatt kiadott itteni körrendeletre, felhívom a törvényhatóságot, hogy a kézbesítésekkel az 1875. X. t.-c. rendelkezései alapján megbízott közegeknek szigorú feyelmi megtorlás terhe alatt köteleességüké tegye, hogy a kézbesítések teljesítésénél az illető egyén személyazonosságáról mindannyiszor alaposan győződjenek meg, lakásváltoztatás esetén a fél új tartózkodási helyét alaposan kutassák s e részben a bíróságnak pontos, megbízható adatokat szolgáltatassanak. Továbbá felhívom a törvényhatóságot, hogy intézkedjék az iránt is, hogy a községekben a kézbesítéseket a községi vagy körjegyzők lehetőleg személyesen

teljesítsék, amennyiben pedig külön kézbesítők vannak alkalmazva, azokat teendőik iránt alaposan kioktassák és a kézbesítések pontos teljesítése körül szorosán ellenőrizzék. Végül felhívom a törvényhatóságot, hogy egyszersmind szigorúan rendelkezék az iránt is, hogy kézbesítők ellen egyes konkrét esetekben emelt panaszok mindig azonnal soron kívül intéztesenek el s minden egyes felmerült esetben visszasságok és a szabálytalan eljárások megtorlása iránt tett intézkedésekről a feljelentést vagy panaszt tevő kir. bíróság közvetlenül értesíttessék. Elvárom a törvényhatóságtól, hogy a kívánt cél elérése érdekében minden irányban a kellő eréllyel intézkedjék és az esz-közöltekről hozzám kimerítő jelentést tegyen.

— **(A segesvári ütközet.)** Tegnap volt negyvenkilencedik évfordulója a segesvári ütközetnek. 1849. július 31-én vívta ez ütközetet Bam apó az oroszokkal, de töméntelen sokaságuk elől kénytelen volt meghátrálni. Ez ütközetben tünt el *Petőfi Sándor*, ott nyervén hősi halált a harc mezején.

— **(A grófné és a moslák.)** Egy harmatos liliomszínű tárgy és egy disznóeledel. Ezt a kettőt összeköti a glicerín, a mint itt szárazon következik: Egy akta érkezett Párisból a magyar királyi szabadalmi hivatalhoz, amely arról tesz tanuságot, hogy van Párisnak olyan mágnesszonya, aki praktikusabb Amerika misszeinél és léhaskodás helyett azzal tölti idejét, hogy laboratóriumában okos, gyakorlati dolgokon töri fejét. Romain de Diesbach grófné, a piperecikkek világában oly nagy szerepet játszó glicerín új előállítás módját kutatta. És rá is jött. Ennek az érdekes kísérletezésnek az eredménye, hogy szabadalmi hivatalunk 1997. sz. 299. alapszám alatt elkönyvelte, hogy Romain de Diesbach grófné, aki Párisban lakó földbirtokosné, szabadalmat jelentett be a glicerinnel moslákiból való előállítására. Az ember feje zúg arra a képzetlortlódásra, mit ez a hír okoz. A Páris boulevardjain végig kocsizó grófné épen oly szép akart lenni, mint társnői, sőt szebb, mert a rivalitásban a nő mindig kérlelhetlenebb, mint a férfi. A női arc vonásait nem lehet javítani, de lehet az áttetszőséget, fehérséget, simaságot, puha bársonyságot. Erre meg köztudomás szerint mindig legjobb a glicerín. A grófné kissé gyöngéltette a bőrének lágyágát és fehérségét, amit természetesen az eddigi glicerín rosszaságának tulajdonított. Minden áron oly szép bőrt akart mint társnői, s így mindenáron oly glicerint hajszolt föl, a milyennel azok nem bírtak. Nagy hévvel kezdett maga kutatni új gyártási módok után, kezdetben finom, később mind kevésbé finom tárgyakkól. A bőrének szépsége még mindig nem javult. Kétségbeesésében megróbált mindent, s végül eljutott a moslákig. Mennyi álmatlan éjszakát, mennyi fejtörést takar ez a szó: moslák. Hogy még ezzel a rettenetes szagu és állományu tárggyal is képes volt pancsolni, csak hogy az új glicerint előállítsa. De ne fűzzük tovább a föltalálás logikai processzusát, aminő az lehetett. Azt hisszük, hogy űde arcát az eddigi glicerín is megjavította volna; s azt hisszük, akkora önfeláldozást, hogy egy hatásosabb szépségszer nyeresére (mely a lakó bőrt is fehérre főzi) még a moslákhoz is fordul valaki, csakis oly elkéseredett grófnétól várhatni, a ki tul lehet a hat ikszen.

— **(A kegyelet.)** Az a nép érdemli meg a jövőt, a mely megbecsüli multját. A népek legnagyobb erőnye a kegyelet, melylyel a mult örömei és a szenvedései, történetök korszakos dicsőségei és megrázó katasztrófái, vezérlő nagyjaik iránt viselkednek. Az öröm vagy bánat, mely egy-egy nevezetes évfordulón kegyeletes visszaemlékezést ébreszt az utódokban, egy-egy bizonyítvány arról, hogy ez a nép megérdemelte a mult dicsőségeit s okulni akar a hajdan csapásain. A monumentális, avagy a legkisebb emlék is, melyet az évfordulót ünneplő kegyelet emel, egy-egy diadaloszlopa annak a nemzedéknek is, mely az

emlékre összeadta filléreit, rászentelte tudását, művészetét. — Nevezetes évforduló a magyar-nak a most folyó év is. S a nép nem volt érzéketlen mikor ünnepelnie kellett félszázad előtt lefolyt küzdelmét és alkotmányos jogainak törvénynyé, élővalóvá váltát. Lelkesen és áldozattal ünneplte a nemzet s itt és ott kisebb nagyobb emlékeket emelt az évforduló öröme. — A kegyelet nyilatkozik meg mindez emlékekben, kegyeletre oktatják a jövő nemzedéket. Leghatalmasabb emléke az évfordulónak az az óriási csatakép, melyen magyar és lengyel művészek jelesei dolgoztak egy esztendőn át. Ecsetjüket a mult szellemének ihletése vezette és a mű, melylyel megörökítették a szabadságharc egyik legszebb diadalát, a mily kegyeletes célzatában, ép oly művészi a kivitelben, buzdító, lelkesítő, tanulságos. Az ország szívében, a fővárosban áll a kép, mielőtt külföldi vándorutjában hirdetné dicsőségünket, jelképeül annak, hogy a kor neve, melynek emlékeztetője, minden magyar szívnek kellős közepén van bevésve. Idegen országok fiai, németek, franciák, olaszok s mind, kik átutaznak Budapesten, elragadtatással szólnak erről a képről s nem győzik dicsérni azt a nemzetet, mely szabadsága bajnokainak már egy félszázad multán is ilyen hatalmas emléket készít. Mennyivel többet lát e képen a magyar, melyen envéireivel találkozik, a ki tudja kije volt neki a sok jeles, kik a képen megörökítvék. Bizony mindannyiunk dicsősége a *Bem-Petőfi körkép*, mert mindnyájunk nevében emléke a szabadságharcnak és a félszázados évfordulónak.

— **(Áthelyezett tanító.)** A közoktatási miniszter *Urik Antal*, gorikai állami elemi iskolai rendes tanítót, jelenlegi minőségében, a tőke-terebesi állami elemi iskolához helyezte át. *Urik Antal* volt az, kit a tanfelügyelő jelentésére a megye közigazgatási bizottsága legutóbbi ülésén megjutalmazott az iskolában tapasztalt előhaladás és magyarosodás érdekében kifejtett buzgóságáért. Most ezt a derék tanítót elveszti a gorikai iskola.

— **(Családi dráma.)** Családi dráma készült tegnap délben az alsó-havi-utcában. Egy munkásember részegen menván haza a korcsmából, kést fogott — veszekedés közben — a feleségére és két kicsi gyermekére. Az asszony ijedten menekült előle és gyermekeit magához véve, a rendőrségre ment segítségért. Onnan egy rendőr kiment a helyszínére és a késelni akaró családfőt bekísérte a hűvösre, hogy ott aludja ki fejéből a mámort.

— **(Beleugrott a Dunába.)** Mohácson tegnapelőtt este a nyolc órai harangozás után egy, a munkás osztályhoz tartozó ismeretlen egyén a Dunai molnárrévben egy ladikba ment s abból ruhástól a Dunába ugrott. A közelben volt molnárok azonnal csónakba ültek s utána eveztek az ismeretlennek: de a víz ezt előbb vetette föl, mintsem azok hozzája értek és mivel többé fölszínre nem került, nem tudták kimenteni. Csak az ismeretlennek a víz színén uszó kalapját fogták ki, melyet a városházára vittek. Az ismeretlen öngyilkos aligha mohácsi, mert különben másnap már jelentkeztek volna a hozzátartozói.

— **(Az uborka.)** Salátának kitűnő, szezonnak kevésbé. A poéták nem szívesen választják témául az uborkaszzezon, melybe a nyár hivatalos megérkezéssel ünnepiesen beleléptünk. Most már rohamosan megéri és kifejlődik az uborka, melyről ellenségei sem állíthatják, hogy finnyás növényházi gyümölcs lenne, amint hogy egyáltalában nem is gyümölcs, hanem mint már fentebb említettük, vegyesen saláta és szezon. E pillanatban szezon minőségben érdekel bennünket. A ma-holnap aktuálissá váló uborka megérdemli, hogy figyelemmel forduljunk felé. Nos, a szak-tudósok igen szomorú prognózist csinálnak az idej uborka-szezonnak. Egy kiváló külföldi diplomata odanyilatkozott, hogy a spanyol-amerikai háború végig fog dühöngeni a kánikulán, s oly sorvasztóan unalmas lesz, hogy

sárgára aszalja a legzöldebb uborkát. A sok torpedónaszád, mely most a tenger hullámain szeli, elhessegeti a tengeri kigyókat, az uborkaszazon e vidám faunáját. Sőt a fiúmei cápa is problematikussá válik, mert lapunk egyik fiúmei barátja jelenti, hogy mióta az autómisták oly éktelen lármát csapnak, a hirszolgalatra oly alkalmas tengeri szörnyetegek lélekszakadva menekülnek a Kvarnerórból. Mindez rosszat látszik jósolni s a gyöngédebb lelkűek úgy látják, hogy az uborka zordonabb, fenyegetőbb alakot ölt, mint azok az idomtalan felhőtömegek, melyek oly makacsul fügnek az égbolton. Szerencsére mindez csak látás. Az utolsó évek tapasztalásai fényesen beigazolták, hogy az uborka meghaladott, sőt túltengett álláspontra, mely a századvégben csak a gourmandokat érdekli.

— **(Trafikok zárórái.)** A pénzügyminiszter az utóbbi napokban a kisebb dohánytőzsdék záróráinak megállapítása érdekében az alábbi körrendeletet intézte valamennyi kir. pénzügyigazgatóságához: »A dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok 15. §-a értelmében a dohánykiszárusok üzlethelyiségeiket esti 9 óráig kötelesek nyitva tartani. Minthogy a kisebb községekben a zárórának pontos betartása, amennyiben ily helyeken a forgalom a téli hónapokban az esti órákban teljesen megszűnik, a jövedék érdekében nem szükséges, fölhatalmazom a kir. pénzügyigazgatóságot, hogy oly községekben, ahol a 9 órai záróra szigorú betartását a helyi viszonyok nem követelik, annak merev betartásától eltekinthessen s ily helyeken a kiszárusok záróráit a viszonyokhoz képest a fenti szabálytól eltérő időben állapíthassa meg olyképen, hogy az ily üzletek az október—március hónapokban esti 7, az április—szeptember hónapokban esti 8 órakor bezárhatók legyenek.« A fenti pénzügyminiszteri körrendelet értelmében

a pénzügyigazgatóság a zárórák helyenkint való végleges megállapítása iránt a szükséges intézkedéseket megtette.

— **(A rehabilitált rák.)** Nagy ijedtség érte az emberiséget, amikor annak a híre terjedt, el, hogy Münchenben a rákban pestis-bacillusféle bakteriumot fedeztek föl, s hogy ezután már nem lehet nyugodtan rákot sem enni. Maga a rák nem ijedt meg, mert neki mindegy, hogy a pestis öli-e meg, vagy a szakácsné főzi-e meg. Nem ismeri a halálformák különbségét, neki a pestis nem nagyobb betegsége, mint az ember étvágya. Hanem az ember nem szereti a pestist rákvesben sem. Mert ebben sem jó; ha rák, hadd legyen rák, s ha pestis, hát ne legyen pestis. Egyszerre csak megszűnt a rákevés, s a rák visszastüllyedt alacsony természetrajzi rangjára. Mélyen a béka alá került, pedig a béka is jól lent van az állatok hierarchiájában. Mert a békát meg lehet enni, ha az ember megelégszik a combjával, de a rákot nem lehet más egyébre használni, csak a hátramenés szimbolumának. Most azonban megérkezett a rákot rehabilitáló hír. A tudomány tovább kutatott, s belátta, hogy a fölfödözés hirtelen örömeiben megrálgalmazta a rákot. Az a pestis csak rákpestis, s nem nagy betegség, csak épen a rák pusztul el tőle. Ami baj ugyan a ráknak, de nekünk jó, mert nem kell a ráklevest vesztegzár alá fogni. A rákot csak jól meg kell főzni, s nem árthat, meg az embernek. Hiszen eddig is csak főve ették, az új fölfedezés tehát nem változtat semmit a rák sorsán. Megfőzik és megeszik mint azelőtt, mielőtt még a bacillusról tudtak volna valamit.

Ha villamvilágítási berendezéseket olcsón, jutányosan és csinos, tartós kivitelben akarunk beszerezni magunknak, ne sajnáljunk fáradságot és tekintsük meg Schömwald Imre buzgó és tevékeny helybeli kereskedőnk nagy szabásu villam világítási cikkekben raktárát ahol mindennemű tárgyak, nevezetesen: élet nagyságu mű szobor alakok, villany avagy légszeszre berendezve, szalon, ebédlő, fali, villamvilágítási csillárok, állólámpák a leggyönyörűbb és meglepőbb kivitelben, valódi francia gyártmány, továbbá a szebbnél szebb petroleum lámpák, mindennemű kiállításban találhatók. Izzótestek és felszerelések gyári árakban számitatnak. Mindennemű átalakítások és felszerelések a legjutányosabban eszközöltnek.

Művészet, irodalom.

© „Ipari közigazgatás.“ Kovács István, helybeli kereskedelmi és iparkamarai fogalmazó ily című művének kiadása a szakferfiak és ipari szaklapok osztatlan tetszését megnyerte. A »Magyar Ipar«, az Országos Iparegyesület szakközlőnye, »melegen ajánlja a művet ipartestületek, szakemberek és főleg az iparhatóságok figyelmébe, mivel nagy hiányt van hivatva pótolni.« A »Magyar Nemsetgazda« szerint az »Ipari közigazgatás,« miután az ipartörvény revisiója egyelőre nem várható, a törvény alkalmazásánál jó ideig jeles szolgálatokat tehet. Az említett műnek nemcsak iparhatóságok, szakemberek, hanem ügyvédek, gyárosok és körjegyzők is jó hasznát vehetik, amennyiben az összes iparügyi elvi határozatok közt az iparügyi bírósági eljárásra, gyár-felügyeletre vonatkozó elvi határozatokon kívül

tartalmazni fogja a vásárügyre, házalási ügyre s vasárnapi munkaszünetre vonatkozó határozatokat is. A mintegy 25 ivnyi terjedelemben megjelenő mű egy példányának ára 2 frt 50 kr. Előfizetheti szerzőnél f. é. augusztus 20-ig. Könyvársi uton a mű nem lesz kapható.

○ **Dezséry Gyula.** A pécsi közönségnek régi kedvence, *Dezséry Gyula*, a ki, mikor két év előtt Somogyi társulatától elszereződött *Krecsányi Ignác* pozsonyi színtársulatához ment s nyaranta a fővárosi nyári színházban játszott, most állandóan a fővárosi színiélet tagja lesz. Ugyanis a Magyar Színház szerződtette a jeles komikust a jövő szezontól kezdve. A »Magyar Színház«-nál e szerint már három pécsi színész lesz, *Boross*, *Füredi* és most a legkitünőbb, *Dezséry*.

Törvénykezés.

§ **Megölte a férjét.** Bate Péter szenténesi lakos egész életében rossz családi életet élt feleségével. Oka ennek az volt, hogy a férj többet korcsmazott, mint dolgozott és csaknem naponta veszekedést kezdett részeg állapotában feleségével és egész háznépével.

A folyó évben június kilencedikén, Urnapján ismét részegen ment haza a korcsmából és veszekedni kezdett a feleségével, a ki akkor nem hallgatta el férje szidalmait szó nélkül, mint azt más alkalommal tette, hanem visszafelgetett neki, majd pedig félve, hogy az tettelegességre vetemedik, kiment a szobából.

Egy darab idő múlva azt hitte, hogy férje már bizonyosan aludni fog és visszatért a szobába, kezében egy hosszú, hegyes és élesre fent késsel, a melyet az ebéd készítésénél használt, de férje még mindig ébren volt és meg akarta verni, úgy hogy sietve futott ki a szo-

bából, erősen tartva annak ajtaját, hogy üldözője utána ne jöhessen.

Bate azonban felrántotta a szobaajtót s miután az asszony a konyhaajtót nem tudta gyorsan kinyitni, hogy azon is kimeneküljön előle, ott hátulról megragadta és ki akarta kezéből a kést csavarni. Eközben az asszony egy szerencsétlen mozdulatot tett kezével, melyben a kés volt, úgy hogy az férje testébe hatolva, tüdejét is megsértette s bár az nem vette észre, hogy sérülést szenvedett, sőt az udvarra is kilökte és üldözte feleségét, itt jelentkezett a szurás hatása s összerogyván, belehalt a szenvedett sérülésbe.

Ma tartott végtárgyalást ebben az ügyben a pécsi kir. törvényszék és mivel szándékoság, sőt még vétkes gondatlanság esetét sem látta fennforogni, már a kir. ügyész is a vádlott felmentését indítványozta, s a törvényszék ily értelemben hozta meg az ítéletet, a melyet a vádlott megnyugvólag vett tudomásul.

§ **Kitöltött büntetés.** *Littke Lőrinc*, a kit ifj. *Fürst* Gyulával vívott párbajáért a törvényszék két havi fogházra ítélte, ma délután 2 órakor jött ki a királyi ügyészség fogházából, kitöltvén büntetését. A pécsi Bicycle-Club tagjai, *Lauber Dezső*vel élükön, ott várták a fogház kapuja előtt és üdvözölték őt kiszabadulása alkalmából.

§ **Eltűnt pénz.** Folyó év márciusában *Ozorai Istvánné* korcsmájában mulattak *Kaufmann Miklós* iparos és *Tóth János* virslifőző, a kikhez társul szegődött *Katic* Illés is, ki épen az nap vette ki pénzét, 97 frtot, a takarékpénztárból és vendégelte a többieket, fizetvén nekik még hat pár virslit is.

Mikor *Katic* az elfogyasztott enni és innivalókat kifizette, pénzt egy vörös kendőbe csavargatva tette vissza zsebébe, mikor azonban később azt kereste, nem találta sehol sem.

A gyanu természetesen mulató társaira

irányult, a kirkől be is bizonyosodott, hogy a pénzen tényleg megosztottak, de hogy melyik lopta el, az sem a vizsgálat során, sem a mai végtárgyalás folyamán nem volt határozottan megállapítható.

A tanuk vallomása szerint a triumviratusból csak *Tóth* volt józan, míg a másik kettő részeg volt. *Tóth* ellenben azt állítja, hogy *Kaufmann* annyira nem volt részeg, miszerint őt a multság végén lakására hívta s ott az asztalon, egy kendőben levő pénzből ötven forintot átadott neki azzal, hogy: »Itt van, de hallgasson«.

Kaufmann vallomása szerint *Tóth* hivás nélkül ment el az ő lakására és ott mondotta, hogy osztozzanak meg a pénzen, a mely az ő, *Kaufmann* zsebében van. Oda pedig *Tóth* csempészte be a kendőbe kötött pénzt, a melyet a korcsmában *Lakics* zsebéből kilopott, de nem mert magánál tartani. Ekkor *Tóth* ötven forintot adott neki, de úgy, hogy azt nyolc nap múlva vissza kell neki fizetnie.

Annyi bizonyos, hogy *Tóth* azon az éjszakán át mindenfelé lumpolt, költekezett, úgy, hogy reggel már nem volt pénze, *Kaufmann* pedig, midőn látta, hogy baj lesz a dologból, ötven forintot visszafizetett *Lakics*nak; így a törvényszék büntársakként ítélte el a két jómadarat és pedig a rovott előéletű *Tóth*ot kilenc havi börtönre, *Kaufmann* pedig hat havi börtönre. Az ítéletet megfelelőbbézték úgy a vádlottak, mint a kir. ügyész.

§. **A spanyol kincésások elítéltetése.** Spanyolországban egy jól szervezett bandára akadtak, mely az egész világra kiterjesztette működését és sok hiszékeny embert csalt lépre. Kiválasztottak maguknak egy-egy embert, a kihez levelet irtak, melyben nagy titokzatossággal előadták, hogy itt meg itt kincs van elásva, de csak akkor mondják meg a helyet, ha bizonyos meghatározott összeget

kül
ren
egy
bitó
puh
tart
gyal
ült,
egy
férfi
célr
Ezer
volt
guk
ment
vitté
lette
ben
és 3
nap
500-
ték.
lehe
tetés
6 h
Az
két
tona
Gal
beli
törv
fogh
lalko
egyé
majd
ki hir

ötven
jében
ország
előre
ekko
nem
ma a
a szó
év el

jük,
bekül

„Péc
peste
Aran
Föld
és e
halálá
raszt
annyi
lett,
kellet
enyh
agóni
Hajna
lem s
Aran
írta
cimü

küld be nekik. Magyarországot is gyakran szerencsételték levelezéseikkel és bizony akad egy-két együgyű ember, a kit elvakított a csábító ajánlat és felült a szédelgőknek. Most ki-puhatták a banda tagjait és a mult héten tartották meg fölöttük Valladolidban a végtárgyalást. A vádlottak padján két volt fegyenc ült, mint értelmi szerzők, továbbá egy férfi és egy nő, mint bűnpalástolók és 12 személy — férfiak és nők vegyesen — a kik erre a bűnös célra pénzt bocsátottak a banda rendelkezésére. Ezen utóbbiak azonban annyira együgyűek voltak, hogy inkább részvétet ébresztettek maguk iránt és az ügyész indítványára fel is mentették őket. Harmincegy csalási esetről volt szó, melyből huszonkettőt véghez is vittek, egyet meghusítottak és 8-at megkísérlettek. A fővádlottakat, a kik mind a 31 esetben részesek voltak, összesen 148 évi 10 hónapi és 3 napiltegyháza, büntérsaikat 42 évi 18 hónapi és 24 napi fegyházra, a bűnpalástolókat 500—1000 pesetáig terjedő pénzbírságra ítélték. Minthogy azonban az összbüntetés nem lehet nagyobb, mint a legmagasabb részbüntetés háromszorosa, a büntetéseket 21 évre, 6 hónapra és 11 évre, 3 hónapra redukálták. Az ellítettek felebezték.

§. Leszállított büntetés. Debrecenben két évvel ezelőtt tömeges párbajt vívtak katonatisztekkel az ottani hírlapírók. Köztük Gallovich Jenő, akkor debreceni, most helybeli újságíró, is párbajozott, kit a debreceni törvényszék párbajvétség miatt kétévi államfogházra ítélt. A debreceni ítéletábla most foglalkozott az ügygel s Gallovich büntetését *egyévi államfogházra* szállította le. Az ítéletet majd a pécsi törvényszék fogja Gallovich előtt ki hirdetni.

Közgazdaság.

□ A szőlők ötven év előtt. Ezelőtt ötven évvel július 31-én, a szabadságharc idejében, a szőlők a legszebben állottak. Idegen országbeli kereskedők jöttek és a termést már előre megvették a nyár derekán. A gazdának ekkor legfellebb az okozott aggodalmat, hogy nem az ellenség szüreteli-e le a termést s ma, ma a fillokszera régen elpusztított mindent s a szőlők bizony hírét sem mutatják az ötven év előtti gazdagságnak!

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

TÁVIRATOK

— **Arany László halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten ma délelőtt meghalt *Arany László*, *Arany János* fia. Az elhunyt a Magyar Földhitelintézet igazgatója volt s hagymáz és ebből származó vérmérgezés okozta halálát. Betegágyánál napok óta ott virrasztott felesége, a kit a sok aggodalom annyira elgyöngített, hogy maga is beteg lett, szivgörcsöket kapott úgy, hogy ágyba kellett feküdni. A beteg állapota tegnap enyhülést mutatott, de ez az enyhülés az agóniát megelőző lecsendesülés volt csak. Hajnalban beállt a betegnél a végküzdelem s délben szép csendesen elszenderült. *Arany László* 1847-ben született. Róla írta *Petőfi Sándor* az „*Arany Lacihoz*“ című versét, mely így kezdődik:

„Laci te,
Hallod-e?
Itt az ürge,
Huh, mi ürge!“

Apja, a nemzet nagy lantosa, szintén irt hozzá egy megható költeményt. A címe „*Fiamnak*“:

Hála Isten, este van megint,
Mával is fogyott a földi kín!

Kis kacsóid összetéve szépen,
Imádkozzál, édes gyermekem!

Arany László fiatalabb korában maga is foglalkozott a szépirodalommal s a „*Délibábok*“ című költői eposzával pályadíjat is nyert. Résztvett a politikai közélet mezején is. Nagyszalontát, *Arany János* születéshelyét, képviselte egy cikluson az országgyűlésen s a következő ciklusra is megválasztották. De választása ellen az a panasz merült fel, hogy csak a kormánypárti presszió folytán győzött s ő erre a mandátumról leköszönt. Az új választáson aztán volt ellentele, *Lukács Gyula* lett megválasztva, függetlenségi programmal. Azóta nem szerepelt a közéletben *Arany János* fia, a ki ma már kiterítve fekszik bálvány-utcai lakásán, lelke pedig megtért a magyar nemzet legnagyobb költőjéhez, atyjához, az örökkévalóságba.

— **Bismark halálához.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „*Hamburger Nachrichten*“ szerint *Bismark* állapota pénteken kielégítő volt. A herceg szombaton délelőtt újságot olvasott, beszélt a politikáról és ivott, a mikor hirtelen rosszabbodás állott be akut tüdővízenyősség következtében. Délután gyakorta elvesztette a herceg eszméletét. Este fokozódtak az aggasztó tünetek. *A halál éjjel 11 óra tájban, könnyen, fájdalom nélkül állott be.* A halottas ágyat körülállta az egész család, *Schweninger* tanár, a ki röviddel előbb érkezett, *Chrysanter dr.*, *Merch báró* és neje. Utolsó szavait *Rantzau grófné*hez intézte *Bismark*, a mikor a grófnő a beteg homlokát törölgette: „Köszönöm gyermekem.“ A herceg úgy fekszik, mintha aludnék, arc-kifejezése szelid és békességes. *Bismarkot* kívánságához képest a kastélylyal szemközt levő magaslaton, a „*Hirschgruppe*“ közelében temetik el.

Bergenben Vilmos császár tegnap késő este kapta meg az első nyugtalanító hírt *Bismark* állapotáról, és ma jutott kezéhez a halál híre, mely mélyen megrendítette. A császár azonnal parancsot adott a Németországba azonnal való visszatérésre és hétfőn este érkezik Kielbe.

A párisi lapok, különösen a *Figaró*, *Bismark* herceg haláláról szólva azt mondják, hogy ez az esemény Németországban a legesekélyebb aggodalmat sem, egész Európában csak a megkönnyebbedés platonikus érzelmét kelthette fel, mert *Bismark* több mint 8 év óta nem vitt már tényleges szerepet a politikában.

Friedrichsruhében azt beszélik, hogy *Bismark* holttestét azonnal bebalzsamozzák s az a mauzoleum elkészültéig a kastélyban marad. A kastély előtt a tolongás óriási.

— **Elítélt olasz képviselők.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A milánói katonai törvényszék *De Andrei* és *Durati* képviselőket, kik a mult hó-

napokban lezajlott szociálista zavargásokban résztvettek, *tizenkét esztendei fogságra* ítélte. Vádlottként állt a törvényszék előtt *Morgan* képviselő is; őt azonban felmentették.

— **A sikkasztó felesége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A sikkasztó postatisztnak, *Tóth Kálmán*nak feleségét, kit az urával együtt a mult hét végén hoztak haza Brémából, a hol elfogták őket, ma Budapesten a vizsgálati fogságból szabadon bocsájtották.

— **Spanyol-amerikai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Madrid.* A kormány Puertorico kormányzójától táviratokat kapott, amelyeket azonban titokban tart. A kubaiak *Placet*snál megtámadták a hadi szállítmányt, 4 spanyol katona meghalt és 9 megsebesült.

Washington. Day külügyminiszter rendkívül szívélyes hangú jegyzéket intézett Cambon francia nagykövethoz, a melyben arra kéri, hogy a Spanyolország jegyzékére vonatkozó válasz átvétele végett jöjjön a Fehér Házba.

Washington. A spanyol jegyzékre adott válasz, a melyet ma nyújtottak át Cambon francia nagykövethoz, a tegnap jelentett feltételeket tartalmazza, annak a kívánságnak kivételével, hogy Spanyolország engedjen át egy szénrakodó állomást a Filippi szigeteken, ellenben Kubának és Puerto Riconak azonnal való kiűrését kívánja. Spanyol-amerikai bizottság fogja megállapítani a Filippi szigetek jövőbeli igazgatását. Amíg az állandó kormány hivatalba lép, Amerika fogja gyakorolni Kuba szigetén és Manillában a főhatalmat.

Madrid. A minisztertanács ülése után a miniszterek kijelentették, hogy *Mac Kinley* elnöktől nem kaptak választ a békeajánlatokra. Minthogy a gabonakivitelről szóló tilalom ideje vége felé közeledik, a miniszterek foglalkoztak ezzel a kérdéssel, de még nem hoztak határozatot, azt hiszik azonban, hogy ezt a határidőt meg fogják hosszabbítani. *Cervera* hadügyminiszter közölte minisztertársaival, hogy a helyzet Manillában változatlan. A felkelők nem haladtak előbbre és a főváros folytonosan erősíti védműveit. Az amerikaiak még nem támadtak. Megcáfolják azokat a híreszteléseket is, hogy karlista bandák tüntek volna fel.

Washington. *Mac Kinley* elnök elhatározta, hogy nem teszi nyilvánosan közzé a spanyol jegyzékre adott választ, bár eredetileg ezt tervezte.

Washington. A *Shafter* tábornoktól tegnap beérkezett távirati jelentés szerint seregében 4279 beteg van. Az egészségügyi főnök, *Sternberg* tábornok, a helyzetet igen komolyan tartja. Floridába sürgősen orvosokat és ápolónőket küldöttek. Mianiban, a hol 7500 önkéntes táborban van, számos tifuszbetegség fordult elő.

Madridból írják, hogy a spanyol kormány még nem kapta meg Amerika választ a *Cambon* nagykövet által átnyújtott jegyzékre.

Havannából sürgönyzik *Madridba*, hogy az ostromzár nagyon szigorú. Egy amerikai hajó *San Severinot* bombázta.

Madridban hírlik, hogy Ausztria-Magyarország, Németország és Franciaország nagykövetei tegnap érkeztek a külügyminiszterrel.

— **Galiciában minden csendes.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Lemberg*-ből érkező jelentés szerint a lapoknak ama jelentései, hogy *Istienneben* a lakosság egy korcsmát megtámadott, a valóságnak meg nem felel, a mennyiben a rendet sehol sem zavarták meg.

— **A román király a cárnál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Pétervárról* jelentik, hogy a „*Krasznoje Selo*“ területen tegnap a román király és trónörökös tiszteletere csapatszemle volt, a melyen 34600 katona vett részt.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, aug. 1.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8-11; későbbi szállítás: —. —
Tengeri, augusztusra: 4-10; őszre: 4-92. — *Rozs*, őszre: 6-49. — *Zab*, őszre: 5-32.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 361-50. — Magyar hitelrészvény: 397-60. — Államvasut: 361-50.

Nyilt-tér.*)**Köszönet-nyilvánítás.**

Mindazok, kik a mélyen szeretett s boldogult

Dr. Repich Gyula

ügyvéd

július hó 31-én végbement temetésén megjelenésük, koszoruk küldése és részvétüknek egyéb kinyilatkoztatása által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek s különösen az ügyvédi kamara testületi megjelenésükért, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécsett, 1898. augusztus hó 1-én

Repich Ferencz
és családja

GLEICHENBERGI GYÓGYHELY

Steierországban.

Gyógyeszközök: égvényes-földes források, savó, tehén és kecsketej (száraz takarmány), kefir, fenyő- és gyógyszer-belégzés, forrás-só-belégzés külön kabinokban, pneumatikus kamra, kénsavas, acél- és habzó fürdők, hidegvíz-gyógyintézet.

Idény május 1-től szeptember végéig.

Felvilágosítás és prospektus ingyen; megrendeléseket elfogad a gyógyhely igazgatósága Gleichenbergben.

SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.**Egy vizsgázott****gépkezelő-kovács,**

ki a gépjavításban is jártas

és a legjobb bizonyítványokkal bir, **uradalmaknál** alkalmazást keres. (Czím a kiadóhivatalban.)

3 Szeifert-féle billárd

(ezek közt 1 fordítható), mind márványlappal ellátva és a legjobb karban, továbbá: Thonet-féle nádszékek, nagy tükrök, kávéházi ezüstfelszerelés, folyosóra alkalmas nagy ablakok, ajtók tokostól, kerti székek stb.

jutányos**áron****eladók.**

Megtekinthetők: Pécsett, apáca-utca 5. sz. földszint balra.

Szőlő-eladás.

Alsó-gyűkésben egy holdnál nagyobb, teljesen kész és

hires szőlő

20 hliter bor számítható, azonnal szabad kézből eladó.

Kaszapovits György
(Szikla-utca 5. sz.)

Rothmüller Károly áruháza

Pécsett a „Menyasszonyhoz“ Király-utca.

Fióközletek: Arad, Győr, Szombathely, Kolozsvár, Versecz, N.-Beckerek, Salgó-Tarján és Fehértemplom.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Budapest** egy nagy

divat- és ruhakelme-üzletet

rendkívül olcsó áron megvettem, melyet most helybeli üzletemben

40%-al a gyári áron alul

árusítok el. Ajánlom a n. é. közönségnek, hogy ne mulassza el ezen alkalmat, mert az alatt felsorolt cikkek mind

hatalatlan olcsó áron kaphatók:

Legdivatosabb ruhakelmék, selymek, francia és belföldi kretonok, voiles, satinlissé és foulard, rumburgi, hollandi, szepesi, sziléziai len- és cérna-vásznak, kanavász, inlet, grádlí és damaszt ágyneműek, chiffon, valódi szepesi asztalneműek és törülközők, angol zsebkendők, butorkelmék, matracszövetek és ágyterítők, minden fajta szövet- és csipke-függönyök, futó és salon szőnyegek, belföldi és valódi angol gyapju-szövetek, férfi és női béléscikkek és minden a kézmű-áruhoz tartozó egyéb cikkek.